

• אין להוציא מכלל חשבון את האפשרות שדוד בן-גוריון יחליט — בהשפעת גורמים מסויימים, בעלי עמדות-מפתח בי מנגנון הממלכתי — לשוב ולעמוד בראש הממשלה. דרך הפעולה במיקרה זה:

להניח לדוי אשכול להקים ממשלה, מתוך הנחה שממשלה זו תיכשף, תסתכך במשברים בטחוניים, מדיניים וכלכליים. וזוהי הנחה בטוחה למדי, מאחר שבן-גוריון עצמו יודע כי

המשברים האלה הם בלתי נמנעים.

כדי לנצל מצב כזה, חיוני לבן-גוריון לקיים מגע מתמיד עם מערכת-הבטחון. לכן חיוני לקו זה, ששמעון פרס יישאר לפחות כסגן שרי-הבטחון, וימי לא את הוראותיו של בן-גוריון, כמו בימי שדה-היבוקר.

כאשר יבוא המשבר הצפוי, יודיע בן-גוריון לאומה שאינו מוכן להנהיג את המדינה בי מישטר הנוכחי, ויצגי אולטיי ממום שמגמתו תהיה לסלק את המפלגות הקיימות, לשנות את שיטת-הבחירות, ואולי גם לי שחרר את הממשלה מתלות בכנסת.

כמצב כזה יהיה אפשרי נסי יון של הפיכה צבאית, כחדי רכתי של בן-גוריון.

• למרות התפטרות בן-גוריון יון, תנך גם גולדה מאיר כי קרוב. המתח בו היתה שרויה בשבוי עות האחרונים, בעקבות חילוקי-הדעות עם דויד בן-גוריון ופעילותו המדינית של שמעון פרס, גרם להרעה במצב בריאותה. ברגע שיבורר כי הדבר אינו מכניד על אשכול, תניש את התפטרותה. את מקומה יקח אבא אבן. ואילו על מקום אבן, כשר החינוך והתרבות, יתמרו שניים: ד"ר ברוך אזניה וח"כ יזהר סמילנסקי.

• גם אם יחליט לוי אשכול כי לא יוכל להמשיך להחזיק במשרד האוצר, אין להניח כי ימסור אותו לידי השר פנחס ספיר, על אף הודיות האיי שית ביניהם. הסיבה: רוב הפקידים הבכירים באוצר, ובראשם המנהל ה כללי, עשויים להודיע על פרישתם, בי מיקרה שהמשרד יעבור לידי ספיר. כבר בשנים האחרונות היה צריך אשכול לי שתמש בשידולים כדי שפקידים אלה לא יטשו את המשרד; מינוי ספיר, עמו הם סגסגים — יחדף אותם החוצה.

• המפד"ל תנצל את המתרחש שנוצרה לעריכת בחירות הטופות לרבנות הראשית. לאחר שהשבוע אישרה הכנסת סופית את חוק בחירת הרב הראשי, ינסה מנגנון המפד"ל לבצע את הבחירות, בהן ייבחרו רבנים ראשיים וחברי מועצת הרבנות הראשית בהתאם לתכתיב המפלגה.

• ישמה של ישראל ישתרעב בוויכוח הנערך בגרמניה עם גילוי שיתוף-הפעולה הצבאי בין גרמניה וניגריה. תישמע הסברה, כי בכמה מארצות משתפות ישראל וגרמניה פעולה בשטח ההדרכה הצבאית.

• בנק ישראל יגלה התעניינות מיוחדת בעובדה, שכמה בנקים גדולים נעשו לאחרונה מוחרי קרקעות. הם גם מעמידים את האשראי לצורך הרכישה וגם עוסקים ברכישה ספקולטיבית בקרנותיהם. הולכת ומתגבשת הדעה, כי עיסקות אלה עוקפות את תקנות צימצום האשראי ואף נוגדות את הנהלה התקין של בנקים. העיסקות גם מאפשרות לבצע פעולות שי אין אפשרות למס הכנסה להגיע אליהן.

• אחת המפלגות עלולה לחימצא בימים הקרובים במצב בלתי-נעימים, אחרי שהמטרה פתחה בחקירה נגד אחד מעמי קני מפלגה זו, בעיירה אשדוד. המשטרה חוקרת בהאשמה, כאילו עסקן זה קשור בהונאה של עולה חדש, בסכום של 60 אלף לירות.

(המשך מעמוד 8)

בקבר, אך סיכוייו לחזור לשלטון נראי הן שבוע קלושים. כבר ברור לחלוטין כי הוא לא יוכלל בי ממשלה הראשונה של לודחוג ארהארד, שי תקום בסתיו, אחרי התפטרותו הסופית של הקאנצלר אדנאור. על כן פיתח שטראוס לאחרונה איסטרטגיה חדשה: הוא מנבא שואה מדינית-כלכלית לגרמניה, ומקדה כי שואה זו תקבור תחתיה את יורשי אדנאור — ביניהם ארהארד ושרדר. תקותיו של שטראוס היא שאז יגבר בי

ראל, לא גרמו להתפוצצות דומה בגרמניה. יתכן כי התגובה הרצינית ביותר באה דחקא מפי כתביעת גרמני הומוריסטי, פארד דון. הגיב בטאון זה: "האדם הגרמני חוזר דחף פנימי עמוק לייצר טילים. בגלל דחף נאצל זה הוא נתון בצרה. לא בגלל הטילים, הם וחלילה, אלא בגלל המקום שהוא מייצר אותם. "יותר לו לייצר טילים בכל מקום, רק לא באזורי-מתיחות פוליטיים. כך אומרת גם הצעת-החוק החדשה בגרמניה. "אבל איפה יש בעולם מקום שאינו בי בחינת אזורי-מתיחות פוליטי? ואילו היה קיים מקום כזה, לשם מה היו זקוקים שם לטילים, לכל הרוחות? "זה העוקץ. כשהגרמני מייצר טילים בי מקום שקט, הוא מייצר שם באותה שעה גם מתיחות פוליטית. זאת אומרת, שם כבר אסור לו לייצר טילים. אבל מותר לו לעי שית זאת דחקא במקום ששם אין הוא מייצר טילים. "סקביש, בחיי.

"הגרמני היה הכי מבוסס אילו לא היה צריך לייצר טילים. בכלל, הוא לא רוצה לייצר איתם. אבל הוא מוכרח. הדחף ה פנימי מכריח אותו. בפני דחף כזה אי אפשר לעמוד. חיי ללא ייצור-טילים נייר אים לו כחיים ריקים מתוכן, ללא תכלית וללא טעם. על הכל הוא מוכן לחתך, רק לא על זה. "אכן, זה גורל אכזר, כשעם של הוגים ומשוררים הופך לעם של מייצרי טילים."

עחונות

כך הם אומרים

• מעריב, יום ג', כותרת בעמוד 3: עוד לפני שבועיים ניתנה הוראה לשפץ את צריפי של בן-גוריון בשדה-היבוקר.

• אותו עתון, אותו יום, בכותרת בי עמוד 2: חברי שדה-היבוקר הופתעו לשטע פרישתו של ב"ג — וצריפו עדיין נעז על מסגרי.

חינוך

אכתב בדרך

עשרות תושבי שכונת-העוני מוצררה בי ירושלים, שהתכנסו בראשית החודש באחת מכיתות בית-הספר היסודי שבשכונה, היו ממורמרים, ובצדק. ימים אחדים קודם לכן, נתקבלו בבתי-הס של הורי הילדים, הלוגי דים בבית-הספה העצמאי בית-יעקוב ובבית הספר הממלכתי עלי-שם אהרון רמז, דרי שות לחשולם אגרת-חינוך נוספת עבור לימודי בניהם.

היכן התשובה? ההורים, ריבם גשי פחות-סעד מרובות ילדים, התכנסו בשעות הצהריים, החליטו בשיבה סוערת לשגר מכתב לראש-העיר, בבקשה לבטל את התשי לום הנוסף.

שבועיים היכו ההורים לתשובה — אך זו בוששה לביא, לכן כינס ועד הורי ה תלמידים של שני בתי-הספר אספה, ביום שישי האחרון, בה הוחלט על השבתת ה תלמידים. כאשר הגיעו מורי בתי-הספר ל עבודתם, מצאו את הכיתות ריקות ואת תלמידיהם מסתובבים בחוץ.

השאלה ששאלו עצמם ההורים היתה: מדוע לא נתקבלה מלישכת ראש העיר כל תשובה למכתב שנשלח?

מתחילים לחפש. השבוע גילה דובר העירייה את הסיבה. מסתבר שהמכתב אינו גם הגיע לראש-העיר אך מכיוון שהדבר אינו נמצא בסמכותו, הועבר המכתב למח' לקת החינוך של העירייה. בדרך לאותה מח' לקה — אבד.

לפי הוראת ראש העיר החלו פקידיו בי חיפושים אחר המכתב. בינתיים ממשיכים התלמידים לשבות מלימודים.

עבודה

דעה אחידה

נגד שכר אחיד

מי מייצג כיום את עובדי-המדינה בארץ? יתוקאל אברמוב, איש ההסתדרות החתיק, מי שהקים לפני ארבעים שנה את הסתדרות פועלי-הרכבת, וכיום מזכיר איגוד עובדי המדינה, או שמעון אדומי, אחד מפקיד מסי-הכנסה ברמת-גן, שהוא מזכיר ועדת התאום, אשר איש כמעט לא שמע עליו? העדת-התאום היא יצור צעיר לימים, אך

לחץ מלמטה

גרמניה גל לאומי, והגרמנים שוב ידרשו "איש חוק". לקראת שעה זו כבר קשרו עוזריו הקרובים קשרים עם חוגי הימין ה קיצוני, וביחוד עם חוגי הגרמנים שברחו מאזורי המזרח. בעזרתם מתכוונן שטראוס, בשעת-מישבר, להציג את עצמו כגואל, ה מסוגל להחזיר לגרמניה את "השטחים ה גזוליים", להפוך את גרמניה למעצמה צב אית ולהקים מישטר כלכלי ימני-מרות.

כל זה לחוק עדיין. כי ביניתיים ליחס שטראוס ע עם חיי הפוליטיים — בחי רהו מחדש לנשיא מפלגתו הבהארית. לפני נס עתו לישראל ניהל מערכה קדחתנית לי מטה זו, ביקר בכפרים הנידחים ביותר של בוואריה. מיד עם שובו מישראל חזר לי מצע זה. אם ייכשל בו, הוא עלול לרדת מן הבמה עוד לפני שמעון פרס.

פרשת בן-גל

הומור של טילים

מהי תגובתו של הציבור הגרמני על מש פט בן-גל? לא היה זעזוע עמוק. דברי-ההאשמה של השופט השווייצרי, שזעזעו את ממשלת יש-